

615.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 lipca 1927 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 stycznia 1927 r. o utworzeniu Głównej i Wojewódzkich Rad naprawy ustroju rolnego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Punkt b art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 stycznia 1927 r. o utworzeniu Głównej i Wojewódzkich Rad naprawy ustroju rolnego (Dz. U. R. P. № 3, poz. 14) otrzymuje brzmienie następujące:

„b) z 8 delegatów lub ich zastępców, wyznaczonych po jednym przez każdego z Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Skarbu, Sprawiedliwości, Rolnictwa, Robót Publicznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Reform Rolnych.”

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Rolnictwa.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

616.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 27 czerwca 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa o postępowaniu przy ustalaniu wniosków co do wysokości wynagrodzenia za przymusowo wykupywane majątki.

Na mocy cz. 3 art. 28 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Oznaczone w art. 28 ustawy o wykonaniu reformy rolnej komisje klasyfikacyjno-szacunkowe tworzą się przy każdym okręgowym urzędzie ziemskim.

2) Przy poszczególnych okręgowych urzędach ziemskich mogą być utworzone dwie lub więcej komisje klasyfikacyjno-szacunkowe.

§ 2. Oznaczonych w cz. 2 art. 28 przedstawicieli ministrów wyznaczają naczelnicy odpowiednich urzędów II instancji, a tam, gdzie istnieją izby rolnicze, przedstawiciele Ministra Rolnictwa wyznaczają prezydenci izb rolniczych.

§ 3. 1) Zaprzysiężonych znawców jako członków komisji klasyfikacyjno-szacunkowych powołuje Minister Reform Rolnych na wniosek prezesa okręgowego urzędu ziemskiego, uzgodniony z wojewodą, po 2-ch z pośród przedstawicieli większej własności, mniejszej własności oraz bezrolnych pracowników rolnych dla obszaru właściwości terytorjalnej każdego powiatowego urzędu ziemskiego na podstawie list kandydatów, przedstawionych w 4-krotnej ilości przez zrzeszenia, organizacje lub związki, zawezwane do tego przez prezesa okręgowego urzędu ziemskiego w porozumieniu z właściwym wojewodą.

2) W przypadku nieprzedstawienia żądanych ilości kandydatów przez zrzeszenia, organizacje lub związki, lub też w przypadku nieistnienia takich zrzeszeń, organizacyj lub związków Minister Reform Rolnych powoływać będzie zaprzysiężonych znawców z pośród kandydatów, których listy przedłoży prezes okręgowego urzędu ziemskiego w porozumieniu z wojewodą właściwym dla danego powiatu.

3) Zaprzysiężenia znawców, jako członków komisji, dokonuje prezes okręgowego urzędu ziemskiego.

§ 4. Przedstawiciele ministrów (§ 2) sprawują swój urząd do odwołania, zaprzysiężeni zaś znawcy (§ 3) przez 2 lata, poczem mogą być ponownie powołani.

§ 5. Komisja klasyfikacyjno-szacunkowa urzęduje w poszczególnych majątkach w składzie następującym:

- a) przedstawiciele ministrów (§ 2) niezależnie od tego, jaki powiatowy urząd ziemski na obszarze danego okręgowego urzędu jest terytorjalnie właściwym dla szacowanej nieruchomości;
- b) zaprzysiężeni znawcy, wyznaczeni przez prezesa okręgowego urzędu ziemskiego z po-

śród zaprzysiężonych znawców, powołanych dla powiatowego urzędu ziemskiego, właściwego dla szacowanej nieruchomości (§ 3).

§ 6. Członkowie komisji klasyfikacyjno-szacunkowej, co do których komisja stwierdzi w protokóle, że są wierzycielami właściciela wykupywanej nieruchomości, albo są krewnymi do 3 stopnia lub powinowatymi do 2 stopnia włącznie tegoż właściciela, od daty tego protokołu nie mogą brać udziału w czynnościach i uchwałach komisji.

§ 7. Do ważności uchwał i czynności komisji klasyfikacyjno-szacunkowej konieczna jest obecność przynajmniej trzech członków, w tej liczbie i przewodniczącego. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków; w razie równego podziału głosów przeważa zdanie, za którym wypowiedział się przewodniczący. Wnioski członków, pozostających w mniejszości, winny być na ich życzenie przytoczone w protokóle (§ 9).

§ 8. 1) Terminy posiedzeń i innych czynności komisji klasyfikacyjno-szacunkowej wyznacza jej przewodniczący.

2) O terminie posiedzenia przewodniczący komisji winien zawiadomić wszystkich członków komisji listem poleconym, wysłanym przynajmniej na 7 dni przed tym terminem.

3) O terminie zjazdu na grunt przewodniczący winien zawiadomić wszystkich członków komisji oraz właściciela wykupywanej nieruchomości lub jego prawnego zastępcę listem poleconym, wysłanym przynajmniej na 14 dni przed tym terminem.

§ 9. Wszystkie czynności komisji klasyfikacyjno-szacunkowej winny być protokółowane. Protokół podpisuje przewodniczący.

§ 10. 1) Do zakresu działania komisji klasyfikacyjno-szacunkowej należy wydawanie opinii:

- a) co do podziału wykupywanych gruntów ornych, łąk, pastwisk i wód na klasy i określenia wartości tych użytków;
- b) co do wartości terenów zajętych pod eksploatację piasku, żwiru, kamienia, gliny i t. p.;
- c) co do wartości wykupywanych przynależności do gruntu, lasów i budynków;
- d) co do wartości dokonanych na wykupywanych obszarach nakładów meljoracyjnych oraz wartości niezamortyzowanej części tych nakładów;
- e) co do wartości innych czynników podlegających oszacowaniu w związku z przymusowym wykupem nieruchomości.

2) Opinie w sprawach, oznaczonych w cz. 1 niniejszego paragrafu, komisje będą ustalały na podstawie zebranych materiałów z zastosowaniem postanowień cz. 2 i 3 art. 27 ustawy o wykonaniu reformy rolnej oraz rozporządzeń, wydanych na mocy cz. 3 i cz. 4 tegoż art. 27.

§ 11. 1) Czynności, dotyczące klasyfikacji gruntów, winny być dokonywane przez komisję klasyfikacyjno-szacunkową w obecności delegowanego przez okręgowy urząd ziemski mierniczego, który sporządzi plan klasyfikacyjny oraz rejestr pomiarowo-klasyfika-

cyjny; plan ten podpisują mierniczy i obecni przy czynności członkowie komisji.

2) Czynności klasyfikacyjne mogą być przez komisję dokonywane tylko w czasie od 1 marca do 15 listopada i tylko wówczas, gdy ziemia nie jest zmarznięta, albo pokryta śniegiem lub wodą.

§ 12. 1) Przed ustaleniem opinii komisja klasyfikacyjno-szacunkowa wysłucha opinii rzeczoznawców, zawezwanych:

- a) na życzenie komisji;
- b) na żądanie właściciela wykupywanej nieruchomości;
- c) przy ustalaniu opinii co do wartości lasów;
- d) przy ustalaniu opinii co do wartości budynków;
- e) przy ustalaniu opinii w sprawach, oznaczonych w p. d § 10.

2) O wskazanie osoby rzeczoznawcy, wzywane go na żądanie właściciela, przewodniczący komisji winien się zwrócić do prezydenta izby rolniczej, a w tych województwach, w których niema izb rolniczych — do wojewody.

3) O wskazanie osoby rzeczoznawcy w sprawie wartości lasów przewodniczący komisji winien się zwrócić do dyrekcji lasów państwowych.

4) O wskazanie osoby rzeczoznawcy w sprawie wartości budynków przewodniczący komisji winien się zwrócić do państwowego urzędu budownictwa naziemnego lub do organów Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych względnie do krajowych towarzystw ubezpieczeń.

5) Na rzeczoznawcę w sprawach wartości nakładów meljoracyjnych oraz niezamortyzowanej ich części może być powołana wyłącznie osoba posiadająca kwalifikacje, stwierdzone przez Ministra Rolnictwa w myśli rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 694).

6) W przypadkach, nieobjętych cz. 2, 3 i 4 niniejszego paragrafu, osobę rzeczoznawcy wybiera przewodniczący komisji.

§ 13. Przed przystąpieniem do czynności komisji klasyfikacyjno-szacunkowej okręgowy urząd ziemski winien zawiadomić właściciela wykupywanej nieruchomości w trybie art. 19 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 706), że jeżeli w przeciągu 14 dni po otrzymaniu zawiadomienia nie zawiadomi okręgowego urzędu ziemskiego, iż żąda zawezwania rzeczoznawców (p. b § 12) to uznane to będzie za równoznaczne z oświadczeniem, iż zrzeka się prawa żądania zawezwania rzeczoznawcy.

§ 14. 1) Opinie komisji klasyfikacyjno-szacunkowych winny zawierać:

- a) wymienienie komisji i nazwisk jej członków, którzy brali udział w powzięciu opinii;
- b) nazwisko mierniczego (§ 11) oraz rzeczoznawców (§ 12);
- c) miejsce i datę wydania opinii;
- d) uzasadnienie opinii z przytoczeniem opinii rzeczoznawców.

2) Opinie komisji winny być podpisane przez przewodniczącego i członków komisji, którzy brali udział w wydaniu opinii.

§ 15. Po zakończeniu czynności komisji klasyfikacyjno-szacunkowej, dotyczących poszczególnej nieruchomości, opinie komisji wraz z planem klasyfikacyjnym i rejestrem pomiarowo-klasyfikacyjnym (§ 11), z protokołami (§ 9), wnioskami właściciela i opiniami rzeczoznawców, o ile zostały one złożone na piśmie, oraz wszelkimi materiałami — przewodniczący komisji przesyła do okręgowego urzędu ziemskiego.

§ 16. 1) Przewodniczący i członkowie komisji klasyfikacyjno-szacunkowej otrzymują za swe czynności dietyienne wedle norm, ustalonych dla urzędników państwowych VI grupy uposażenia, gdy zaś są pracownikami państwowymi, to wedle grupy uposażenia, do której służbowo należą.

2) Gdy czynność odbywa się poza stałym miejscem urzędowania członka komisji, otrzymuje on nadto zwrot kosztów podróży, jeżeli nie jest pracownikiem państwowym, wedle norm, ustalonych dla urzędników państwowych VI grupy uposażenia.

3) Wynagrodzenie rzeczoznawców określa w poszczególnych przypadkach prezes okręgowego urzędu ziemskiego na wniosek przewodniczącego komisji. Koszty wynagrodzenia rzeczoznawców, zawezwanych na żądanie właściciela (p. b § 12), pokrywa właściciel.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

617.

Rezporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 11 lipca 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa, w sprawie szacowania nieruchomości ziemskich przymusowo wykupywanych przy przeprowadzeniu reformy rolnej.

Na mocy cz. 3 art. 27 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

OKRĘGI EKONOMICZNE.

§ 1. W celu ustalenia norm szacunków przymusowo wykupywanych gruntów ustanawia się 5 następujących okręgów ekonomicznych:

Okrąg pierwszy.

Województwo krakowskie — powiaty: Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Dąbrowa, Kraków, Mie-

lec, Myślenice, Oświęcim, Pilzno, Ropczyce, Tarnów, Wadowice, Wieliczka.

Województwo lwowskie — Drohobycz, Jarosław, Lwów, Łańcut, Przemyśl, Przeworsk, Rudki, Rzeszów, Sambor, Tarnobrzeg.

Województwo śląskie — Bielsko, Cieszyn.

Województwo kieleckie — Będzin, Częstochowa, Jędrzejów, Miechów, Stopnica, Opatów, Pińczów, Sandomierz, Zawiercie.

Województwo lubelskie — Lublin, Puławy.

Województwo łódzkie — Kalisz, Łęczyca, Łódź.

Województwo poznańskie — Gniezno, Gostyń, Inowrocław, Kościan, Koźmin, Mogilno, Ostrów, Poznań, Śrem, Środa, Szamotuły.

Województwo stanisławowskie — Horodenka, Stryj, Śniatyń.

Województwo tarnopolskie — Zaleszczyki.

Województwo warszawskie — Błonie, Kutno, Łowicz, Skierniewice, Sochaczew, Warszawa, Włocławek.

Okrąg drugi.

Województwo kieleckie — powiaty: Bża, Kielce, Olkusz, Radom, Włoszczowa.

Województwo krakowskie — Gorlice, Grybów, Jasło, Limanowa, Maków, Nowy Sącz, Nowy Targ, Żywiec.

Województwo lubelskie — Chełm, Garwolin, Hrubieszów, Janów, Krasnystaw, Lubartów, Łuków, Siedlce, Zamość.

Województwo lwowskie — Bóbrka, Brzozów, Dobromil, Gródek Jagielloński, Kolbuszowa, Krosno, Lisko, Mościska, Nisko, Rawa Ruska, Sanok, Sokal, Stary Sambor, Strzyżów, Żółkiew.

Województwo łódzkie — Brzeziny, Koło, Konin, Łask, Piotrków, Radomsko, Sieradz, Słupca, Turtek, Wieluń.

Województwo pomorskie — Chełmno, Gniew, Grudziądz, Morski, Tczew, Toruń, Wąbrzeźno.

Województwo poznańskie — Bydgoszcz, Chodzież, Czarnków, Grodzisk, Jarocin, Kępno, Krotoszyn, Leszno, Międzychód, Nowy Tomyśl, Oborniki, Odolanów, Ostrzeszów, Pleszew, Rawicz, Strzelno, Szubin, Śmigiel, Wągrowiec, Wolsztyn, Września, Wyrzysk, Żnin.

Województwo stanisławowskie — Kałusz (na północ od linii kolejowej Stanisławów—Dolina), Kolomyja, Rohatyn, Stanisławów, Tlumacz, Żydaczów.

Województwo tarnopolskie — Borszczów, Brzeżany, Buczacz, Czortków, Kopyczyńce, Podhajce, Przemyślany, Skala, Tarnopol, Trembowla, Zbaraż, Zborów, Złoczów.

Województwo warszawskie — Gostyń, Grójec, Mińsk Mazowiecki, Nieszawa, Pułtusk, Radzymin, Rawa.

Okrąg trzeci.

Województwo białostockie — powiaty: Białystok, Łomża, Ostrołęka (na południe od rzeki Narwi), Ostrów, Wysokie Mazowieckie.

Województwo kieleckie — Końskie, Kozielnice, Opoczno.

Województwo lubelskie — Biała, Biłgoraj, Konstantynów, Radzyń, Sokółka, Tomaszów, Węgrów, Włodawa.